

LLARGA CRISI PER AL GOVERN BRITÀNIC

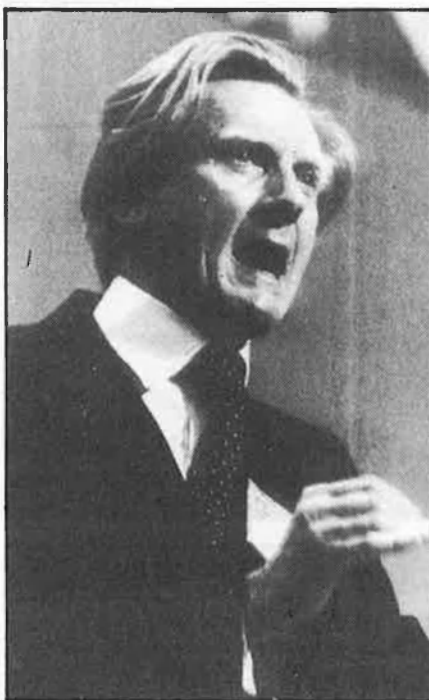
La Westland, una brossa a l'ull de Margaret Thatcher

L'afer de la fàbrica d'helicòpters Westland, l'única que funciona a la Gran Bretanya, ha esdevingut un dels casos més polèmics dels darrers anys i ha inaugurat una crisi que, ben segur, tindrà una certa repercussió electoral.

Conxa Rodríguez (Londres)

El govern de la primera ministra de la Gran Bretanya, Margaret Thatcher, travessa una de les crisis més llargues de la seva història. Allò que començà el darrer estiu com una discòrdia entre ministres, arran de la crisi econòmica de l'única fàbrica d'helicòpters d'Anglaterra, la Westland, s'ha convertit en un pou de dimissions, filtracions, escàndols i baralles governamentals. Margaret Thatcher respon a totes les acusacions que li cauen a sobre, i que fan trontollar la credibilitat del seu govern, però l'afer ja suposa una brossa a l'ull de la primera ministra.

El cas de la fàbrica d'helicòpters Westland de Gran Bretanya pot arribar a convertir-se en una basa electoral, si continua produint baralles i escàndols entorn de l'actual govern

Dalt, Margaret Thatcher. A l'esquerra, Michael Heseltine, un altre fugitiu del seu govern.

conservador. De primer, fou la dimissió del ministre de Defensa, Michael Heseltine, després, la filtració d'una carta que el perjudicava i que va fer dimitir un altre ministre, el d'Indústria i Comerç, Leon Brittan, un dels homes més fidels a la cap de govern.

Ara un altre escàndol mareja Margaret Thatcher: un dels principals accionistes de la Westland, Alan Bristow, ha dit que membres del govern britànic li van prometre un «honor» (un títol de sir) si donava suport als projectes oficials d'afavorir l'entrada d'un consorci americà, en lloc d'un europeu, per salvar el dèficit econòmic de l'empresa productora d'helicòpters. L'oposició ha aprofitat la

Els secrets oficials de Margaret Thatcher

Qüestions d'estat, a la llum pública

De tant en tant, els ciments del govern conservador britànic es remouen per la violació de la Llei de secrets oficials. Conspiracions, qüestions d'estat i secrets ixen a la llum pública i provoquen l'escàndol. La dimissió de Leon Brittan, en el cas de la Westland, s'enfilaria per aquesta via, ja que finalment ell fou el responsable que la carta en detriment de Heseltine anàs més lluny del que calia.

L'any passat es jutjà per primera vegada un càrrec polític, Clive Ponting, membre del Ministeri de Defensa, acusat de violar l'esmentada llei. Ponting havia passat informació a diputats laboristes sobre «l'irregular» enfonament del vaixell argentí General Belgrano, durant la

guerra de les Malvines. Després d'un espectacular judici, l'acusat quedà absolt.

Més tard, vindria el cas de Sarah Keays, l'amant de Cecil Parkinson, que revelà també, a través d'un llibre, temes interiors del gabinet de Margaret Thatcher, qualificats de secrets oficials. Aquest afer els obligà, a ella mateixa i Parkinson, a declarar a Scotland Yard, per presumpta violació de la llei de secrets oficials. Llavors, la cosa no va anar a més.

La dimissió de Leon Brittan s'ha produït també per una possible violació de la llei, encara que s'ha quedat en la seua exclusió del govern. □

crisi per carregar contra els llogaters del número 10 de Downing Street.

Des de l'estiu passat, el govern britànic arrossega el cas de la Westland. L'única fàbrica d'helicòpters de Gran Bretanya tenia un dèficit financer que en posava en perill la continuïtat. Dues ofertes es van presentar per a intervenir en l'empresa: l'una venia d'un consorci americà, Sikorsky, i de l'empresa italiana Fiat, i comptava amb el suport d'alguns membres del govern britànic i dels accionistes de la Westland; l'altra tenia l'origen en un consorci europeu on figuraven empreses d'Anglaterra, França, Alemanya i Itàlia; aquesta comptava amb el suport de l'aleshores ministre de Defensa Michael Heseltine, que assegurava que el seu ministeri no compraria cap helicòpter si els americans entraven a la Westland. El dia 9 de gener, Heseltine abandonà sorollosament el Consell de Ministres, el que decidí de fer constatar a l'entrada de Sirkorski a la fàbrica anglesa, i presentà la dimissió.

Michael Heseltine, conegut pel nom de Tarzan en els cercles periodístics, per la seua cabellera llarga i rossa, defensà fins aquell moment l'opció europea. L'ex-ministre de Defensa destaca pel seu caràcter temperamental i en alguns casos comediante, encara que és un fidel al Partit Conservador. El nom de Tarzan, li'l van afegir l'any 1976 quan, en una sessió del Parlament, els laboristes cantaven *Bandera Roja*. Ell, empipat i atlètic, es va posar a cridar, voltant la maça de cerimònies, i demanant silenci.

A les poques setmanes d'aquesta dimissió es va fer pública la filtració d'una carta en detriment de Tarzan, que havia corregut per diferents estaments governamentals. La primera ministra va ordenar una investigació, que finalitzà amb la dimissió de Leon Brittan, ministre d'Indústria i Comerç i ex-ministre de l'Interior. Aquest, acusat de ser un «titella» de Margaret Thatcher, dimití el dia 24 de gener, com a responsable de la filtració. L'oposició demanà un debat al Parlament, que la cap del govern guanyà.

L'afer de la Westland continuà produint baralles menors i polèmiques en el govern fins que, fa pocs dies, tornà a la primera actualitat. Alan Bristow, un dels principals accionistes de la fàbrica d'helicòpters, declarà que membres del govern li havien promès un «honor» —el títol de sir— si afavoria l'entrada del consorci americà en contra de l'europeu, a més de «bons profits» en la introducció de la Sirkorsky a la Westland.

La primera ministra s'afanyà a negar qualsevol implicació del seu departament en la promesa. Bristow matisà les seues declaracions, dient que dos membres de la Cambra dels Lords n'havien estat els autors. Els accionistes de la Westland han començat a dubtar de la seua posició inicial, afavorint l'entrada del consorci americà, i Michael Heseltine diu que ell encara té coses a dir sobre l'assumpte. □

tano

tano

tano

tano

tano

tano

GANDIA